

להיות בעידן הגאולה

לשבת פרשת במדבר ולשבוע נשא כ"ז אייר-ג' סיון ה'תשע"ו (4-9/6/16)

מתאחדים בדרך לקבלת התורה ופני משיח צדקינו

ראה/י העניין
ביום שבת וביום שלישי

להודות העלון: www.hageula.com
email: achdut.mashiach770@gmail.com

מקובל ע"פ שיחותיו הקדושות של
הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

גם ספירת העומר מבטאת את האחדות. הספירה מתבצעת במשך שבועה שבועות – שבע פעמים שבעה ימים. ספירה זו היא כנגד שבועה סוגי הנשמות שקיימות בעם ישראל. כשם שספירת שבעת השבועות צריכה להיות מושלמת, ולא ניתן להחסי מנחה אף יום אחד – כך גם נשמות ישראל צריכות להיות מאוחדות ומלוכדות יחדיו, שלא יחסר אף יהודי. אחדות זו של כל סוגי הנשמות, תביא להתגלות המלך המשיח בקרב. שאז נקבל את התורה באופן חדש לגמרי, כפי שכתוב "תורה חדשה מאיתי תצא". חידושי התורה אז יהיו כה נשגבים ומרוממים, עד שבהם יתגלה הקב"ה בכבודו ובעצמו, "מאיתי תצא".

(ע"פ התועדויות תש"ו כרך ג' ע' 361)

יום רביעי ב' סיון (8.6)

46 יום לעומר

עוד הפעם 'ברכת התורה'

בכל יום מברכים 'ברכות התורה' פעם אחת. אך כאשר עולה יהודי לתורה הוא מברך פעם נוספת – מפני המעלה המיוחדת שבקריאה מתוך ספר התורה. וכן גם בגאולה השלמה, בכל עת שנשמע מפי המשיח חידושי תורה מופלאים, נשוב ונברך פעם נוספת על התורה, מפני המעלה הייחודית שבלמוד הנשגב.

(התועדויות תש"ו כרך ג' ע' 289)

יום חמישי ג' סיון (9.6)

47 יום לעומר

התשוקה היהודית

כאשר יצאו אבותינו ממצרים, וידעו כי הם עומדים לקבל את התורה – הם ספרו את הימים והשבועות שחלפו עליהם, מתוך תשוקה חזקה לסיים כבר את תקופת ההמתנה ולזכות לקבל את התורה.

זוהי הסיבה מאחורי הספירה שאנו סופרים מידי יום בתקופה זו, בין חג הפסח לחג השבועות, 'ספירת העומר'. בכך אנו משחזרים את התשוקה היהודית לקבלת התורה. שחזור תשוקה זו מעורר בנו כמובן גם את התשוקה היהודית הגדולה אל הגאולה. אנו סופרים את הימים, השנים והדורות שעם ישראל נמצא בגלות, ומעומק לבנו פורצת הזעקה: עד מתי?! רצונו לזכות להיות כבר בגאולה השלמה! (התועדויות תש"ו חלק שלישי עמוד 229)

בשנת "הקהל" זו, בה ניתן לקיים כל השנה את תוכן מצוות מצוות "הקהל" – להקהל ולאחד: אנשים נשים וטף (בנפרד, כמובן). ולכן, מקבלת בקשתו של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א לאחדות ואהבת ישראל – משנה תוקף מיוחד. הרבי מבקש "בקשה נפשית" להתאסף יחדיו בשבת זו כהכנה לחג מתן תורה. ובלשונו של הרבי "ביום השבת... בעלות המנחה (נפילת מנחה קשורה לגאולה, כי בעלות המנחה נענה אליה הנביא מבשר הגאולה) יתאספו בכל מקום ומקום רבים מישראל, אנשים נשים וטף (אנשים לחוד ונשים לחוד, כמובן) ... ב"שבת אחים" ("גדולה לגימה שמקורבת"), שבה ידברו דברי תורה בכלל, ובמיוחד – בענייני אהבת ישראל ואחדות ישראל.

המשך דברי הרבי שליט"א מעבר לדרך

יום ראשון כ"ח אייר (5.6)

43 יום לעומר

לאן נעלמו החיות הטורפות

על ימות המשיח נאמר 'והשבת' חיה רעה מן הארץ' (ויקרא כו, ו). רבי שמעון אמר כי אין הכולנה שהחיות הרעות ייעלמו מן העולם לגמרי, אלא שטבען ישתנה והן לא יזיקו יותר. בכך רואים כיצד מסתכל רבי שמעון על הגאולה הקרובה: עניינה הוא (לא להרוס את העולם, אלא) להפוך את טבע העולם ולרומם אותו עצמו לקדושה.

(ע"פ לקוטי שיחות חלק ז שיחה א לפרשת בחוקותי)

יום שני כ"ט אייר (6.6)

ערב ראש חודש סיוון, 44 יום לעומר

שלוש כפול שלוש

חודש סיוון, אליו אנו נכנסים הערב, הינו החודש השלישי (לפי מנין התורה – המתחיל מניסן). תוכנו העיקרי של החודש נובע מן החג שבו, חג מתן תורה. גם התורה מסומלת במספר שלוש. כפי שאמרנו חז"ל שה' נתן תורה משולשת (המחולקת לתורה, נביאים ותנאים), לעם משולש (עם ישראל, הנחלק לכהנים, לויים וישראלים) בחודש השלישי (הוא חודש סיוון). ראה/י המשך העניין מעבר לדרך

יום שלישי א' סיון (7.6)

ראש חודש סיוון, 45 יום לעומר

ספירה ושמחות מאחדת

בראש חודש סיוון התכנסו כל ישראל, כאיש אחד לב אחד, וזו הייתה ההכנה לקבלת התורה. כך גם עלינו להתכונן לקבלת התורה מחדש בחג השבועות השנה, על ידי הוספה באחדות ישראל. בעצם, ההכנה למתן תורה מתחילה כבר בספירת העומר. אנו סופרים את הימים לקראת חג השבועות, כפי שספרו ישראל את הימים מיציאת מצרים עד ליום קבלת התורה.

סיפור קטן לא נעימן רחוק רכבות מהירות

ישב פעם הצדיק רבי ישראל מרח"ץ עם מתי מספר ממקורביו הסובבים אותו, ותוך כדי כך התגלגלה השיחה על החדשות האחרונות בעולם. באותם ימים המציאו את הרכבת – דבר שהיה בגדר חידוש מרעיש בכל העולם. נענה אחד החסידים ואמר שעל ידי הרכבות יהיה קל יותר לקבץ את עם ישראל מארבע כנפות הארץ אל ארץ ישראל. נטל הצדיק מרח"ץ את אחת הכסות שעמדה על השולחן, ואמר: "אם בגלל קיבוץ גלויות, הרי אנחנו לא צריכים את הרכבות, כי קיבוץ גלויות יהיה כמו שמעבירים את הכוס מצד זה של השולחן לצד השני, אלא כל התועלת של הרכבות יהיה שאומות העולם יוכלו לבוא ולראות בכבודן של ישראל." (מקור: "מציאות גאולה" של ר' מנחם זילברבוים)

יום שישי כ"ו אייר (3.6)

41 יום לעומר

המניין, השבת והמנוחה

המנוחה ויישוב הדעת שהביאה התורה לעולם מרוממות בפרשת במדבר, הנקראת בשבת זו: הפרשה עוסקת בספירת עם ישראל. בהלכה נאמר כי "דבר שבמניין לא בטל". כלומר, פרטים שסופרים אותם אחד אחד, הם חשובים ואי אפשר לבטלם. החשיבות, התחושה של מציאות שאי אפשר לזלזל בה, מעניקה מנוחה-דעת. ואם כן, המניין של עם ישראל במדבר שווה מבחינה מסוימת לכך שהתורה ניתנה במדבר: המניין העניק להם חשיבות ומנוחה-דעת אפילו שהיו במקום הכי לא מיושב – מדבר. לשלמות המנוחה נגיע בגאולה השלמה שתבוא תכף ומיד.

(על פי 'דבר מלכות' במדבר תנש"א)

שבת קודש כ"ז אייר (4.6)

"שבת מברכים" חודש סיוון, 42 יום לעומר

"הפקר" שמביא לאחדות

בשבת זו מברכים את חודש סיוון, הבא עלינו לטובה ולברכה ביום שלישי הקרוב. בראש חודש סיוון הגיע עם ישראל למדבר סיני כדי לקבל את התורה. ואז, כל המחלוקות והמריבות שהיו ביניהם התבטלו כליל. כולם התחברו "כאיש אחד בלב אחד" לקבלת התורה. אחדות זו הביאה לכך שהקב"ה אמר: "הרי השעה שאתן להם את תורת".

התורה ניתנה במדבר, לומר לנו שכל אחד יכול לגשת ללמוד תורה, כשם שהמדבר הוא מקום הפקר שאינו שייך לאף אחד.

לכאורה, אם כן היה עדיף לתת את התורה ברשות הרבים, לומר שהתורה שייכת לכולם. אלא, בכך אומרים לנו שה' נותן לנו גם את דרגת ה"הפקר" שבתורה – דרגה כל כך מרוממת ש"אינה שייכת לאף אחד" אלא רק לה' לבדו.

לשם קבלת דרגה זו שבתורה, צריך גם האדם להתעלות מכל מגבלותיו האנושיות, כגון גאוה, אנוכיות, תאוה וכדומה, ולהיות בתנועה נפשית בה הוא מרגיש "הפקר" כביכול. תנועה נפשית זו מביאה לשבירת המחיצות המדומות שבין איש לרעהו ומביאה לאחדות אמיתית. לדרגה זו הגיע עם ישראל בראש חודש סיוון, כשהגיעו למדבר סיני לקבל את התורה. הם התעלו ויצאו מכל המגבלות האישיות. מצוות "אחדות ישראל" באה לידי ביטוי במיוחד

נא לשמור על קדושת הגיליון

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

זמני השבת כ"ז אייר (4.6)	יפושים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
הדלקת נרות	7.06	7.21	7.14	7.22
צאת השבת	8.24	8.26	8.28	8.25

מוקדש ומודפס לזכות:

יוסף סמילה בן סעדה ושולמית בת אילנה
איון ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בחינן,
בבראות ובכל העניינים בגו"ר מיום הולדתו א' סיוון

הודעת: ב' וכתב: 'שליחות משיח' 052-889101 לזכות אשר חדר ומשפחתו שיהיו

משיח בעולם

פרקי אבות לזיכור הגאולה

הוספה בתורה ומצוות בהידור... כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ סגולה לזיכור התגלות משיח צדקינו. ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

(ע"פ "דבר מלכות" שמיני, נשא ה'תשנ"א)

אבות ה, כ

לע"נ: **מסעוד בן ימין ורבקה בת מימון ז"ל**
יהודה בן תימא אומר, הווי עז כנמר (כמו הנמר, אף אתה הווי עז, ולא תתבייש לשאול מרבך מה שלא הבנת, כאותה ששינוי "לא הביישן למד"), **וקל כנשר** (לחזור אחר תלמודך, ולא תיגע, כדכתיב "יעלו אבר כנשרים, ירצו ולא ייגעו"), **ורץ כצבי** (לרדוף אחר המצוות), **וגבור כארי** (לכבוש את יצור מן העבירות) **לעשות רצון אבין שבשמים**. הוא היה אומר, **עז פנים לגיהנם, ובשת פנים לגן עדן**. **יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך** (כלומר, כשם שחוננתנו זאת המידה, ש"סימן לזרע אברהם - ביישנים רחמנים וגומלי חסדים" (יבמות עט, א), כן יהי רצון שיבנה בית המקדש).

ולע"נ: **הביבה בת חתון ויצחק ז"ל**

קבלה וחסידות על המשנה

מאת: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להזדרז ולהתפלל

משנה זו מורה לאדם להיות זריז במעשיו, ולשאוף תמיד לעשות את רצון הבורא. ובסימנה מופיעה התפילה: **"יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך"**. מתעוררת תמיהה: מה הקשר בין המשנה לתפילה זו, ומדוע שולבה תפילה זו בתוך דברי המשנה שנועדו ללמדנו הנהגות ומידות טובות? **רצונו האמיתי של ה'**

התשובה לכך היא, שהיות שרבי יהודה בן תימא דורש מאתנו לעבוד את הבורא מתוך זריזות - **"הווי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגבור כארי לעשות רצון אבין שבשמים"** - מוכיח התנא כי הוא נאה דורש ונאה מקיים, ומיד לאחר מתן הוראה זו הוא מזדרז לקיימה בעצמו, ע"י התפילה לבניין המקדש. שכן כיוון שרצון ה' הוא שיבנה המקדש, לכן הוא מזדרז לקיים את רצון ה' ומתפלל שרצון ה' יקוים במהרה ויבנה המקדש.

בנוסף לכך, תחילת המשנה עוסקת בעשייה גשמית - ביצוע רצון ה' ע"י מילוי ציווי ה' בעולם הזה. ואילו סיום המשנה עוסק בעשייה רוחנית - בניית המקדש, שהוא מקום השראת שכינתו של ה'. לכן פותחת התפילה במילים **"יהי רצון"**, שמשמעותן היא יצירת רצון חדש אצל הקדוש ברוך הוא. כלומר, אחרי שהשתדלנו **"לעשות רצון אבין שבשמים"**, למלא את רצון ה' ע"י קיום מצוותיו בפועל בעולם הזה - אזי, בזכות זה, יתחדש אצל ה' רצון חדש, הרצון המרומם ביותר - בניית בית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

(ע"פ שיחת ש"פ ראה תשמ"א)

המשך העניין מיום שני כ"ט אייר

המספר שלוש מסמל את השלום שמטרתו לחבר בין קצוות מנוגדים. ואכן זאת היא דרכה של התורה, להרבות שלום בעולם. נתחזק כולנו בלימוד ובקיום התורה כולה, ובפרט כפי שהיא מבוארת ב"נשמת התורה", שנתגלתה בדורנו בתורת החסידות. כך נגיע במהרה לבית המקדש השלישי והמשולש. (ע"פ שבת פח, א)

ולע"נ: הביבה בת חתון ויצחק ז"ל

נלב"ע ב-ו' שבט התשע"ו
 ויתקיים בה "הקיצו ורוננו שוכני עפר והיא בתוכם". תגן ותמליץ טוב בעד כל משפחתה שיחיו ובתוכם: בעלה יוסף בן חלאון לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות טובה. וילדיה: הרצל, שולמית, נחמה, גדעון, סימון ויצחק בני חביבה שיחיו לברכה והצלחה בגשמיים וברוחניות

"ילדים זה ברכה" ה'אגרות'

ואז נאמר להם באופן חד משמעי, "לפי הבדיקות העובר ללא סימן חייה, קחו את הזמן שלכם להבין כי הכל נגמר... ואח"כ נתחיל בהפסקת התהליך."

בני הזוג מיהרו להתקשר אלי, אמרתי להם שלפני שאני פונה שוב לרבי עליהם לקבל על עצמם את ההוראות שנתקבלו במכתב הקודם. אכן בני הזוג קבלו את ההוראות על עצמם. פנינו שוב לכתובה ב"אגרות קודש" התשובה הייתה שיש להקפיד על הדלקת נרות חנוכה בשמן זית דווקא, והיו ברכות להתמתקת הדינים.

למחרת התקשרו אליה מבית הרפואה ואמרו לה לבוא בדחיפות "את מסכנת את חייך, בכל דקה שאת לא כאן!!" והיא השיבה: "אני מוכנה להגיע, רק בשביל שתוכיחו את מה שאני יודעת, שהכל בסדר..."

ב"ה, לאחר 80 חודשים נולדה בת לבני הזוג.

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד."

הם היו נשואים כבר מספר שנים אך עדיין לא זכו להתברך בבפרי בטן. בשלב זה הם פנו ל"מרכז אגרות הקודש".

מספרת השליחה במקום: "המשפחה שלחה התקשרו אלי ובקשו ממני לעשות ימשהו.. אז החלטתי לפנות לבקשת ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח ב"אגרות קודש". התשובה שנתקבלה הכילה מספר הוראות ברורות לבני הזוג: שמירה על טהרת המשפחה, בדיקת התפילין והמזוזות, והקפדת האב על לימוד שיעור חת"ת יומי (חומש, תהילים ותנאי). אך, להפתעתי הרבה, בני הזוג לא הביעו נכונות לקבל על עצמם את ההוראות, באמתלאות שונות. התוצאה היתה שההריון הסתיים במפח נפש בלי שבני הזוג ידעו מתי זה יקרה שוב...

הם מצידם חפשו דרכים כדי לזכות בילדים ואז פנו לבקש ברכה מרב ידוע בירושלים שאמר גם הוא "עליכם לקבל על עצמכם, להקפיד על טהרת המשפחה ובדיקת התפילין..."

חיובם של בני הזוג עצר אותו באמצע, בני הזוג הסבירו שזו התשובה שהם קבלו מהרבי דרך אגרות קודש, השיב הרב: "אם זה מה שהרבי עונה לכם, תעשו את מה שהוא אמר ותראו ישועות בעזרת השם"

לאחר זמן התברר בבשורות טובות, אך כאן התברר שוב שיש בעיה. באחד הימים היא חשה ברע והובהלה לבית הרפואה,

המשך העניין מיום שבת כ"ז אייר

החל מהמפורש בתורה שבכתב "ואהבת לרעך כמוך" וכן בתורה שבעל פה "רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה"... כולל - ההדגשה שבדבר, שההוספה באהבת ישראל ואחדות ישראל מבטלת את סיבת הגלות, ובדרך ממילא מתבטל גם (המסובב) הגלות.

"ועוד ועיקר - ש"איש את רעהו יעזורו", לעודד איש את רעהו (ואשה את רעותה) להיקשר ביתר שאת וביתר עוז בכל ענייני אהבת ישראל ואחדות ישראל. "ובמקומות אלו, אשר, מסיבות שונות, קשה לעשות כל זה ביום השבת - יעשו זאת בימי החול, בראש חודש סיון וכיוצא בזה (באופן המותר כו')."

הרבי הוסיף שכדאי להזכיר בכינוס זה את דברי בעל התניא על אהבת ישראל, וכן להביא מגדולי ישראל נוספים. והעיקר, למצוא את הביאורים והאותיות המתאימות לכל מקום וחוג לפי עניינו. בקיצור: יש לדבר על אהבת ישראל באופן המותאם לשומעים (כל אחד ועניינו), דיבורים כאלו אשר גורמים להתפעל ולהתעורר בעניין זה למעשה בפועל.

לקבלת עלון ובו ליקוט בענייני אהבת ישראל, החל מהבעש"ט הקדוש, המגיד ממזריטש, בעל התניא, וכל נשיאי חב"ד עד הרבי שליט"א - יש לשלוח את המילים "אהבת ישראל" ל: achdut.mashiach770@gmail.com עלון זה ניתן להדפיס וללמוד ברבים.

(ע"פ שיחת בחוקותי תשמ"ו)